

PRESÈNCIA

L'hora del llop

L'arribada d'exemplars solitaris fa preveure una població estable en el futur i obre el debat en el sector ramader

Cas Gürtel, la festa del PP

agrienergia Grup AE

sortegem 2 burricletes
activant l'e-factura

972 58 00 58

www.agrienergia.com

EL PUNT AVUI+

2,50€

Edició de Girona

DIUMENGE • 1 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14593 - AVUI / Any XL. Núm. 13463 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Testimoni de dignitat

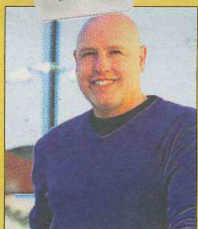
1-0

MIG ANY • Sis mesos després de la celebració del referèndum es manté viu l'orgull dels que van defensar les urnes i van patir les càrregues policials

“ Els de la mesa vam entrar entre aplaudiments. No semblaven les sis del matí, la gent estava molt enèrgica

Plàcid Masvidal
ESTUDIANT INFORMÀTICA BIOMÈDICA

“ Tothom tenia ganes de tocar les urnes. Era com una processó laica, com la rua de la Champions

Sergi Mir
COORDINADOR CALDES DE MALAVELLA

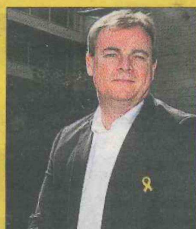
“ Quan intentava dialogar amb la policia, em pegaven amb les porres; era clar que venien a pegar

Samuel Colomer
BOMBER

“ Estic molt tranquil·la, no em considero culpable de res i sé que no he fet mal a ningú

Montse Mindan
ALCALDESSA DE ROSES

“ Els que declarem no ens hem d'inventar res, només hem d'explicar la veritat, tal com va passar

Carsten Trauzettel
DENUNCIANT CÀRREGUES POLICIALES

“ Un company va gravar des de terra les imatges. Es va haver d'estirar per salvaguardar la seva integritat

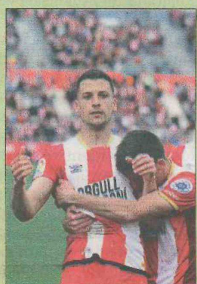
Albert Pié
ADVOCAT. DEGA COL·LEGI MANRESA

L'ESPORTIU

Girona

El Llevant trenca la ratxa i s'endú un punt de Montilivi

El Girona es va avançar amb un gran gol d'Àlex Granell, però els granota van ser valents i van aconseguir l'empat a un

Barça

Punt d'orgull en un partit molt espès

Suárez i Messi empaten amb dos gols en un minut a Sevilla

espigul IMMOBILIÀRIA
972 220 110 653 669 653
Nova oficina! Eix Marquès de Camps 3, Girona

Vols que anunciem el teu pis aquí? Truca'ns i t'informarem!

Venda
VILABLAREIX 177.000€
73m² · 2 hab · Terrassa · PK
Pis acollidor amb 2 dormitoris dobles i zona comunitària amb piscina i jardí. Inclou plaça de pàrquing!

espigul.com

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

6 MESOS DE L'1 D'OCTUBRE

“Era una processó laica”

DUBTES • Els responsables de portar el material als col·legis estaven “desesperats” perquè pocs dies abans encara no sabien res de les urnes **ALEGRIA** • En rebre la comanda, Sergi Mir es va abraçar emocionat amb el seu enllaç i van immortalitzar la gesta amb una foto **CALMA** • “Et vas mentalitzant que no estàs fent res il·legal i això et dona tranquil·litat”, relata un voluntari

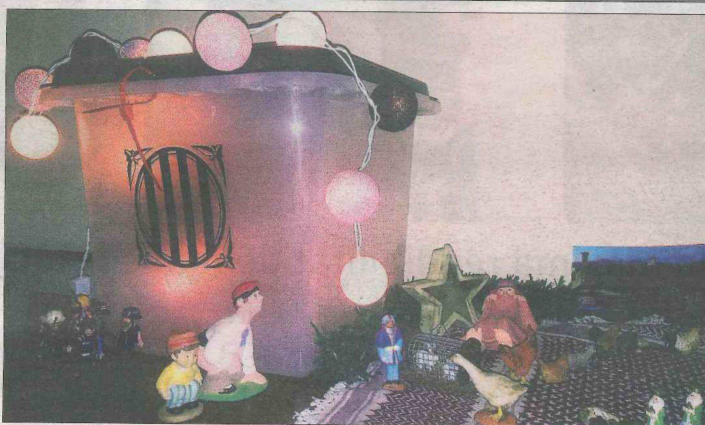
Laia Bruguera
BARCELONA

Fins fa deu dies, Sergi Mir encara guardava les sis urnes que va custodiar i que van permetre votar a Caldes de Malavella. Va ser ara que fa mig any del referèndum que va entregar-les a les dues escoles i a l'institut del poble, l'ANC local i l'Ajuntament. “Jo no me n'he quedat cap perquè crec que les urnes, com a símbol, són i han de ser de tots”, explica. Regidor de l'Ajuntament de Caldes pel PDeCAT, quan li van proposar ser coordinador local de la consulta molts li van recomanar que no ho acceptés. “M'alertaven que potser m'inhabilitarien i no podria mantenir el càrrec públic però tampoc tornar a ser mossos d'esquadra, però no em feia por, hem de ser coherents amb el que pensem”, assegura.

Entre les tasques que com a coordinador havia d'assumir Mir, hi havia responsabilitzar-se del material, i és per això que a mesura que s'anava acostant el dia D s'anava posant nerviós. “Estava desesperat, patia per si havien interceptat les urnes de Caldes, no volia preguntar perquè sabia que la informació estava restringida i agrupada en uns pocs, però al final no vaig poder més i em van contestar que no patís, que algú em trucaria.” I així va ser. Només dos dies abans del referèndum va agafar el telèfon i va sentir l'anhelat missatge: “Tinc una cosa per a tu.” Era una persona que coneixia. El va citar a casa seva i al garatge li va entregar el tresor. Es van abraçar, emocionats, i van immortalitzar la gesta amb una foto.

Les urnes van dormir dues nits en una casa abandonada on havia viscut el tiet de Mir perquè estava molt a prop de l'escola Sant Esteve, l'únic col·legi electoral de Caldes l'1 d'octubre. Quan va arribar al col·legi va preguntar a la gentada que ja hi havia congregada si el volien acompanyar a buscar les urnes: la resposta era obvia. “No en vaig portar cap perquè tothom tenia ganes de tocar-les, era com una processó laica, com la rua després de guanyar una Champions”, rememora.

Martí Mata, coordinador local del referèndum en un poble del Maresme, va penjar el 2 d'octubre a Facebook fotos del magatzem on havia amagat 13 urnes. Ara prefereix no donar el seu nom real. “Continuo participant en actes de desobediència i res ha canviat les meves conviccions ni les ganes de lluitar, però

amb aquesta bogeria de repressió que patim no seria prudent donar publicitat a una cosa que ja ha passat”, argumenta. A aquest maresme el van citar en una casa amb magatzem i d'allà en va sortir amb unes bosses d'escombraries al maleter. Fins a casa del seu pare, on havia decidit custodiar les urnes, no van ser més de 30 minuts, però es van fer eterns. “Vaig passar molt neguit conduint, no pel que em podia passar a mi si m'ensampaven, sinó perquè ho hauria deixat tot en boles.”

Mata va guardar les urnes deu dies a casa dels seus pares sense que ho sabessin ni la seva dona ni el seu fill ni la seva mare, que hi vivia. Per estalviar patiments i per seguretat. “Bé, la meua dona a mesura que s'anava apropant la data s'anava ensumant coses, veia que hi havia alguna moguda”, admet. Van ser dies molt intensos i no només pel material que s'havia d'amagar i salvaguardar. “Eren tantes, les coses de què t'havies de preocupar, les mil reunions, que si ara aprèn què és el Signal, que si ara busca ordinadors

Sergi Mir, coordinador del referèndum a Caldes de Malavella, amb les sis urnes que va custodiar els últims dies, i pessebre protagonitzat per una urna que un altre voluntari s'ha quedat a casa seva ■ JOAN SABATER / EL PUNT AVUI

perquè al final el cens era universal... Al mes de setembre em vaig aprimar, però convençut i orgullós”, relata.

Amb el cap ben alt

Marc Rodríguez (nom també fictici) no era coordinador local del referèndum a la seva ciutat però s'havia posat “a disposició” de l'organització per al que fes falta i li van trucar quinze dies abans demanant-li ajuda per distribuir el material. En un pàrquing comunitari li van entregar setze urnes, que havia de fer arribar a tres escoles de Terrassa. “M'espantava que algú veiés el moviment, però et vas mentalitzant que no estàs fent res il·legal i aquest convenciment et dona tranquil·litat, saps que pots anar amb el cap ben alt.”

Quan Rodríguez va veure que les escoles feien portes obertes va decidir canviar el guió i repartir les urnes el dia abans. En un dels centres, les van amagar al congelador. Al seu col·legi electoral van ser els Mossos d'Esquadra els que van reclamar les urnes, però com que 500 persones es van amotinar al gimnàs per protegir-les, van marxar amb les mans buides. Ell se'n va quedar una. Presideix el moble del menjador i aquest Nadal, ben guarnida amb llums de colors, ha estat la gran protagonista del pessebre. ■